

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 1796/06
11.12.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragomira Milojevića, predsednika veća, Predraga Gligorijevića, Miroslava Cvetkovića, Dragana Jocića i Zorana Tatalovića, članova veća, savetnika Mirjane Puzović, zapisničara, u krivičnom predmetu optuženih AA, BB, VV, GG i DD, zbog krivičnog dela teško ubistvo iz člana 114. stav 1. tač. 1. i 5. u vezi člana 33. Krivičnog zakonika i dr. odlučujući o žalbama Okružnog javnog tužioca u Zaječaru, optuženog AA i njegovog branioca, advokata AB, branioca optuženog BB, advokata AV, optuženog VV i njegovih branilaca, advokata AG i AD, branioca optuženog GG, advokata AĐ i branioca optuženog DD, advokata AE, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Zaječaru K. 65/05 od 30.3.2006. godine, u sednici veća održanoj u smislu člana 375. Zakonika o krivičnom postupku, u prisustvu optuženih AA, BB, VV i njegovog branioca, advokata AG i DD sa njegovim braniocem advokatom AE, dana 11.12.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

Delimičnim uvažanjem žalbe optuženog VV i njegovih branilaca i to samo u pogledu odluke o kazni i po službenoj dužnosti, u pogledu pravne ocene dela, PREINAČUJE SE presuda Okružnog suda u Zaječaru K. 65/05 od 30.3.2006. godine, tako što Vrhovni sud protivpravne radnje optuženih AA, BB, GG, VV i DD, opisane u izreci prvostepene presude, a za koje su oglašeni krivim, pravno kvalifikuje kao krivično delo teško ubistvo iz člana 114. tačka 5. izvršenog u saizvršilaštvu, u vezi člana 33. Krivičnog zakonika, za koje optuženom AA UTVRĐUJE kaznu zatvora u trajanju od 14 (četnaest) godina, a zadržava mu kao pravilno utvrđenu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) meseci za krivično delo nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz člana 348. stav 2. u vezi stava 1. Krivičnog zakonika opisano u stavu 2. za koje je prvostepenom presudom oglašen krivim, pa ih OSUĐUJE i to:

- optuženog AA na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 15 (petnaest) godina, uz uračunavanje vremena provedenog u pritvoru od 12.4.2005. godine pa do pravosnažnosti presude;

- optuženog BB na kaznu zatvora u trajanju od 13 (trinaest) godina, a u koju kaznu mu se uračunava provedeno u pritvoru od 5.4.2005. godine pa do pravosnažnosti presude;

- optuženog GG, na kaznu zatvora u trajanju od 13 (trinaest) godina, uz uračunavanje vremena provedenog u pritvoru od 5.4.2005. godine pa do pravosnažnosti presude;

- optuženog VV, na kaznu zatvora u trajanju od 10 (deset) godina, u koju kaznu mu se ima uračunati vreme provedeno u pritvoru od 5.4.2005. godine pa do pravosnažnosti presude;

- optuženog DD, na kaznu zatvora u trajanju od 10 (deset) godina, u koju kaznu mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 5.4.2005. godine pa do pravosnažnosti presude.

U ostalom delu žalba optuženog VV i njegovih branilaca, kao i žalbe Okružnog javnog tužioca u Zaječaru, optuženog AA i njegovog branioca, optuženog BB i njegovog branioca, branioca optuženog GG i branioca

optuženog DD SE ODBIJAJU kao neosnovane i prvostepena presuda u nepreinačenom delu POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Okružni sud u Zaječaru, pobijanom presudom, oglasio je krivim optužene:

- AA, zbog krivičnog dela teško ubistvo iz člana 114. stav 1. tač. 1. i 5. u vezi člana 33. Krivičnog zakonika, izvršenog u vreme, na mestu i način opisan u izreci prvostepene presude pod jedan, za koje mu je utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 14 godina i zbog krivičnog dela nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz člana 348. stav 2. u vezi stava 1. Krivičnog zakonika, za koje delo mu je utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 1 godine i 6 meseci, a oba izvršena u vreme, na mestu i način opisan u izreci prvostepene presude i osudio ga na jedinstvenu kaznu kaznu zatvora u trajanju od 15 godina;

- optuženog BB, zbog krivičnog dela teško ubistvo iz člana 114. stav 1. tač. 1. i 5. u vezi člana 33. Krivičnog zakonika, zbog koga ga je osudio na kaznu zatvora u trajanju od 13 godina, u koju kaznu mu je uračunao vreme provedeno u pritvoru;

- optuženog GG, zbog krivičnog dela teško ubistvo iz člana 114. stav 1. tač. 1. i 5. u vezi člana 33. Krivičnog zakonika, i za to krivično delo ga osudio na kaznu zatvora u trajanju od 13 godina, u koju kaznu mu je uračunao vreme provedeno u pritvoru;

- optuženog VV, zbog krivičnog dela teško ubistvo iz člana 114. stav 1. tač. 1. i 5. u vezi člana 33. Krivičnog zakonika, za koje krivično delo ga je osudio na kaznu zatvora u trajanju od 12 godina, u koju kaznu mu je uračunao vreme provedeno u pritvoru;

- optuženog DD, zbog krivičnog dela teško ubistvo iz člana 114. stav 1. tač. 1. i 5. u vezi člana 33. Krivičnog zakonika, za koje krivično delo ga je osudio na kaznu zatvora u trajanju od 10 godina, u koju kaznu mu je uračunao vreme provedeno u pritvoru.

- Prema optuženom AA je izrečena mera bezbednosti – oduzimanje predmeta: automatske puške, proizvodnje "Zastava" Kragujevac M-70, AB-2, fabrički broj __, sa jednim okvirom i 15 metaka kalibra 7,62 mm.

Optuženi su obavezani da plate paušal sudu u iznosu od po 10.000,00 dinara, kao i da solidarno naknade troškove postupka u iznosu od 201.071,98 dinara.

Oštećena ĐĐ je za ostvarivanje imovinsko-pravnog zahteva upućena na građansku parnicu.

Protiv napred citirane presude žalbu su blagovremeno izjavili:

- Okružni javni tužilac u Zaječaru, zbog odluke o krivičnoj sankciji, s predlogom da Vrhovni sud Srbije uvažanjem žalbe preinači pobijanu presudu i optuženima izrekne strožije kazne zatvora.

- optuženi AA, zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primene krivičnog zakona i odluke o kazni, s predlogom da Vrhovni sud Srbije uvažanjem žalbe ukine pobijanu presudu i vrati je prvostepenom sudu na ponovno suđenje. U žalbi je stavljen predlog da optuženi bude pozvan na sednicu veća;

- branilac optuženog AA, advokat AB, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka i pogrešno i nepotpuno

utvrđenog činjeničnog stanja, s predlogom da Vrhovni sud Srbije uvažanjem žalbe ukinu pobijanu presudu i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje;

- optuženi BB, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i odluke o kazni, s predlogom da Vrhovni sud Srbije uvažanjem žalbe, ukinu pobijanu presudu i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje ili istu preinači u pogledu odluke o kazni i ovom optuženom izrekne blažu kaznu. U žalbi je stavljen predlog da optuženi bude pozvan na sednicu veća;

- branilac optuženog BB, advokat AV, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i odluke o krivičnoj sankciji, s predlogom da Vrhovni sud Srbije uvažanjem žalbe prvostepenu presudu ukinu i predmet vrati na ponovno suđenje;

- branilac optuženog GG, advokat AĐ, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, s predlogom da Vrhovni sud Srbije uvažanjem žalbe pobijanu presudu ukinu i predmet vrati na ponovno suđenje ili istu preinači i optuženom GG izrekne blažu kaznu. U žalbi je stavljen predlog da branilac bude obavešten o održavanju sednice veća;

- optuženi VV, bez tačnog navođenja zakonskog osnova po kojima pobija prvostepenu presudu, ali se iz sadržine iste zaključuje da ovaj optuženi pobija presudu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, s predlogom da Vrhovni sud Srbije uvažanjem iste, optuženom VV izrekne blažu kaznu zatvora;

- branioca optuženog VV, advokati AG i AD, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i odluke o krivičnoj sankciji, s predlogom da Vrhovni sud Srbije uvažanjem žalbe ukinu prvostepenu presudu i predmet vrati na ponovno odlučivanje ili istu preinači i optuženog VV, osudi za izvršenje krivičnog dela neprijavlivanje krivičnog dela i učinioca iz člana 332. tačka 1. KZ RS ili mu izrekne blažu kaznu za izvršeno krivično delo za koje je oglašen krivim i osuđen. U žalbi je stavljen predlog da branioci budu obavešteni o danu održavanja sednice veća;

- branilac optuženog DD, advokat AE, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i odluke o krivičnim sankcijama, s predlogom da Vrhovni sud Srbije uvažanjem žalbe ukinu pobijanu presudu i predmet vrati na ponovno odlučivanje. U žalbi je stavljen predlog da branilac i optuženi DD budu obavešteni o održavanju sednice veća.

Odgovor na žalbu Okružnog javnog tužioca u Zaječaru je dao optuženi VV, navodeći da su žalbeni navodi u odnosu na njega kao optuženog neosnovani.

Republički javni tužilac Srbije svojim podneskom Ktž. 1941/06 od 15.9.2006. godine izneo je mišljenje da Vrhovni sud Srbije uvaži žalbu Okružnog javnog tužioca u Zaječaru i preinači pobijanu presudu u pogledu odluke o kazni, tako što će optuženima izreći strožije kazne zatvora, a žalbe optuženog AA i njegovog branioca, optuženog BB i njegovog branioca, branioca optuženog GG, optuženog VV i njegovih branilaca i branioca optuženog DD, odbije kao neosnovane.

Vrhovni sud Srbije je održao sednicu veća u smislu člana 375. Zakonika o krivičnom postupku (ZKP), u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca Srbije, a u prisustvu optuženog AA, BB, branioca optuženog VV, advokata AG, optuženog DD i njegovog branioca, advokata AE, a u odsustvu uredno obaveštenih branilaca advokata AV i AB, na kojoj je razmotrio spise predmeta zajedno sa pobijanom presudom, koju je ispitao u smislu člana 380. ZKP, ocenio navode i predloge iznete u žalbama, predlog Republičkog javnog tužioca iznet u napred navedenog izjašnjenju, objašnjenja datih u sednici veća, pa je našao:

- da je žalba optuženog VV i njegovog branioca u pogledu odluke o kazni osnovana, a da povodom ove žalbe i žalbi optuženih AA, BB i branilaca svih optuženih, a po službenoj dužnosti u pogledu pravne ocene dela, prvostepenu presudu treba preinačiti, pravilnom primenom zakona;

- da prvostepena presuda kao i postupak koji joj je prethodio ne sadrži povede odredaba krivičnog postupka, a na osnovu pravilne i potpune ocene izvedenih dokaza i odbrane optuženih, prvostepeni sud je potpuno i pravilno utvrdio činjenično stanje. Na osnovu ovoga pravilno je našao da u radnjama optuženih stoje obeležja krivičnog dela za koje ih je oglasio krivim i osudio.

Stoga se neosnovano žalbama optuženog AA i njegovog branioca, optuženog BB i njegovog branioca, kao i branilaca optuženih GG, VV i DD prvostepena presuda pobija zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka. Na te povrede ukazuje se u žalbama, a one bi se ogledale u tome:

- u žalbi optuženog AA bitne povrede odredaba krivičnog postupka nisu konkretizovane, a iz sadržine žalbe može se zaključiti da bi se one ogledale u tome što se presuda zasniva na iskazu njegove žene u pretkrivičnom postupku, a da je ista data pod pritiskom u MUP-u (a koja je u vreme ispitivanja bila u trudnoći), kao i da je pretres stana obavljen bez prisustva svedoka, a što bi upućivalo na bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 10. ZKP;

- što prema žalbi branioca optuženog AA, optuženog BB i njegovog branioca, branioca optuženog GG, branioca optuženog VV, i branioca optuženog DD, pobijana presuda je doneta uz bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP (izreka presude je nerazumljiva, protivrečna sama sebi i razlozima, posebno u odnosu na motive i način izvršenja krivičnog dela, da postoji znatna protivrečnost između onoga što se navodi u razlozima presude o sadržini iskaza datih u postupku;

- po žalbi branilaca optuženog VV, povređeno je pravo optuženog na odbranu, time što je prvostepeni sud odbio predlog da se izvrši neuropsihijatrijsko veštačenje optuženog u zdravstvenoj ustanovi a kako bi se utvrdila uračunljivost istog, što bi sve upućivalo na bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 2. ZKP, a što je sve uticalo na zakonito i pravilno donošenje odluke.

Ovo nije prihvatljivo, a iz sledećih razloga:

- član 368. stav 1. tačka 10. ZKP.

U vezi ove povrede odredaba krivičnog postupka u žalbi optuženog AA navodi se da se presuda zasniva na dokazu na kome se po odredbama Zakonika o krivičnom postupku ista ne može zasnivati (pretres stana je obavljen bez prisustva punoletnih građana, a supruga optuženog je bila maltretirana u pretkrivičnom postupku u MUP-u, u momentu kada se nalazila u 7 mesecu trudnoće).

Vrhovni sud nalazi da istaknuti žalbeni navodi nisu osnovani, jer ni jedan izvedeni dokaz, osim navoda u žalbi ovog optuženog ne potvrđuje ovakve navode.

Naime, zapisnik o pretresanju stana i drugih prostorija sačinjen od službenih lica MUP-a RS – Sekretarijata u Boru od 5.4.2005. godine je sačinjen po naredbi istražnog sudije Opštinskog suda u Boru Kri. 90/05 od 5.4.2005. godine, a kako se radilo o preduzimanju službene radnje koja je zahtevala hitnost u postupanju, isto je obavljeno bez prisustva svedoka jer nije bilo moguće da se odmah obezbedi njihovo prisustvo, a postojala je opasnost od odlaganja (član 81. tačka 4. ZKP). Razloge za pretresanje bez prisustva svedoka službena lica MUP-a RS su unela u zapisnik (obzirom na odstupanja od pravila za redovan ulazak u tuđ stan i pretresanje koje odgovaraju hitnosti i prirodi slučaja).

Vrhovni sud je ocenio navode optuženog AA, u svojoj žalbi da je njegova žena bila maltretirana u prostorijama MUP-a, neosnovanim, zato što ovi navodi ničim nisu dokazani, niti prvostepeni sud svoja utvrđenja zasniva na iskazu njegove vanbračne supruge EE.

Nužno je reći da su slučajevi kada se presuda ne može zasnivati na određenim dokazima, a time je učinjena navedena bitna povreda odredaba krivičnog postupka, predviđeni su u članu 89. stav 10, čl. 99. i 116. ZKP, u skladu sa načelnom odredbom o tome u članu 18. stav 2. ZKP. Dokazi na kojima se presuda po odredbama

Zakonika o krivičnom postupku ne može zasnivati su oni dokazi koji su po članu 178. st. 1. i 3. ZKP trebali biti izdvojeni, a nisu izdvojeni, već su korišćeni prilikom donošenja presude, a to su obaveštenja organu unutrašnjih poslova prikupljena po članu 225. stav 3. ZKP, osim zapisnika iz člana 226. stav 9. ZKP. Očigledno je da se u konkretnom slučaju ne radi o dokazima na kojima se presuda po odredbama Zakonika o krivičnom postupku ne može zasnivati, jer su svi sprovedeni dokazi, dakle sprovedeni u skladu sa odredbama Zakonika o krivičnom postupku.

- član 368. stav 1. tačka 11. ZKP.

Branilac optuženog AA, optuženi BB, branilac optuženog BB, branilac optuženog VV, branioci optuženog VV i branilac optuženog DD navode da je prvostepeni sud doneo presudu čija je izreka nerazumljiva i protivrečna sama sebi kao i razlozima presude.

Vrhovni sud nalazi suprotno, tvdnjama iznetim u žalbama, da su svi dati razlozi jasni, potpuni, neprotivrečni razlozima o svim bitnim činjenicama značajnim za rešenje ove krivično-pravne stvari, a u skladu sa sadržinom dokaza na kojima se zasnivaju utvrđenja prvostepenog suda. Pobijana presuda, sadrži razloge o odlučnim činjenicama iz kojih se pouzdano zaključuje kako su optuženi AA, BB, GG, VV i DD izvršili predmetno krivično delo i koje su sve radnje preduzeli radi izvršenja istog. Takođe, iz navedenih razloga se vidi koji dokazi potvrđuju odlučne činjenice o izvršenju krivičnog dela i kako je prvostepeni sud cenio izvedene dokaze, a što je sve u skladu sa sadržinom dokaza na kojima se zasnivaju utvrđenja prvostepenog suda, a sasvim je drugo pitanje da li su ove činjenice pravilno utvrđene, što bi predstavljalo pitanje pravilnosti utvrđenog činjeničnog stanja a ne ovog žalbenog osnova.

- član 368. stav 2. ZKP.

Vrhovni sud nalazi, da su neosnovani navodi optuženog VV i njegovog branioca, da je povređeno pravo na odbranu ovog optuženog, time što je prvostepeni sud odbio predloge za izvođenje dokaza neuropsihijatrijskim veštačenjem ovog optuženog u zdravstvenoj ustanovi, a ovo iz razloga, jer je prvostepeni sud (a što se utvrđuje iz obrazloženja prvostepene presude, posebno u oceni iskaza nalaza i mišljenja veštaka neuropsihijatra ŽŽ), dao jasan stav da je nalaz i mišljenje navedenog veštaka u potpunosti prihvaćen, zbog čega nije prihvatio i suprotnu odbranu ovog optuženog, a samim tim i predlog za novo veštačenje, a koje predstavlja sastavni deo odbrane.

S druge strane, po nalaženju ovog suda, prvostepeni sud nije dužan da izvede sve dokaze koje predlažu stranke u postupku, već samo one za koje oceni da su od značaja za potpuno i pravilno utvrđenje onih činjenica koje imaju karakter odlučnih činjenica. Pri svemu tome, svakako je od značaja reći da odluka suda o odbijanju predloga za izvođenje novih dokaza, kao što je u konkretnom slučaju, može predstavljati osnov za žalbu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, a ne zbog povrede odredbe krivičnog postupka ili povrede prava optuženog na odbranu. Ovo zbog toga, jer ni jedna odredba Zakonika o krivičnom postupku, pa ni ona iz člana 17. ZKP, koja sadrži načela materijalne istine, pri utvrđivanju činjenica ne obavezuje sud, kako je rečeno, da izvede svaki predloženi dokaz, kao što ni nedostatak predloga ne oslobađa sud dužnosti da izvede potrebne dokaze. Zato, eventualna greška suda u proceni da li će izvesti neki dokaz, predstavlja osnov za žalbu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, kao i osporavanje zaključaka prvostepenog suda u vezi ocene izvedenih dokaza i odbrane optuženog.

Inače, po sadržini žalbama, osim istaknutog, se u osnovi pobija utvrđeno činjenično stanje, da optuženi nisu izvršili krivično delo u pitanju, da je isto pogrešno utvrđeno pogrešnom ocenom izvedenih dokaza, koji nisu na pravi način cenjeni, ali to ne predstavlja bitne povrede odredaba krivičnog postupka.

Prema tome, postupajući na opisan način, prvostepeni sud nije učinio bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz citiranih zakonskih propisa.

Žalbama optuženog AA, njegovog branioca, optuženog BB, njegovog branioca, branioca optuženog GG, optuženog VV i njegovih branilaca, branioca optuženog DD, neosnovano se pobija prvostepena presuda zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Prvostepeni sud je pravilno ocenio izvedene dokaze i odbranu svih optuženih, koji je u skladu sa članom 352. st. 1. i 2. ZKP, presudu zasnovao na činjenicama i dokazima koji su izvedeni na glavnom pretresu, ocenivši sve dokaze pojedinačno i skupno i pri tome pravilno i potpuno utvrdio

činjenično stanje.

Postupajući na ovaj način, prvostepeni sud je konkretno utvrdio da su optuženi AA, BB, GG, VV i DD izvršili krivično delo u pitanju, u vreme, na mestu i način utvrđen izrekom pobijane presude dajući za svoje utvrđenje u prvostepenoj presudi odgovarajuće razloge koje prihvata i ovaj sud i na iste upućuje.

Žalbeni navodi kojima se pobija činjenično stanje sastoje se u isticanju da je prvostepeni sud pogrešio što nije prihvatio kao istinitu odbranu optuženog AA (koji sve vreme trajanja krivičnog postupka a i sada u žalbama ističe da on nije izvršio krivično delo teško ubistvo, kao i da nije preduzeo ni jednu radnju izvršenja koja bi za posledicu imala lišenje života pok. PP), kao i odbrane optuženih BB, GG, VV i DD (koji sve vreme trajanja krivičnog postupka a i sada u svojim žalbama ističu da oni nisu hteli da liše života pok. PP, već samo da ga izudaraju). Takve navode ovaj sud je ocenio neosnovanim, jer je prvostepeni sud detaljno, svestrano i pažljivo analizirao i ceno odbrane svih optuženih, kako odbranu svakog od optuženih za sebe, tako dovodeći ih u međusobnu vezu, a zatim i sa ostalim sprovedenim dokazima. U konkretnoj situaciji, pored optuženih i oštećenog, sada pok. PP, koji je u kritičnom događaju izgubio život, očevidaca kritičnog događaja nema. Stoga, prvostepeni sud pravilno prihvata odbrane optuženih BB, GG, VV i DD u delovima u kojima oni ukazuju na ulogu optuženog AA, kao i na radnje koje je optuženi AA preduzeo prema oštećenom, sada pok. PP, jer su o više segmenata kritičnog događaja kazivali saglasno. Sa druge strane, pravilno je prvostepeni sud cenio odbrane optuženih BB, GG, VV i DD, kada je našao da su iste sračunate na umanjenje sopstvene krivične odgovornosti.

Nadalje, prvostepeni sud na strani 19. i 20. obrazloženja pobijane presude detaljno analizira i ocenjuje nalaz i mišljenje veštaka medicinske struke dr RR, kada veštak iznosi u zaključku da je smrt oštećenog PP usled udarca betonskom pločom i sličnim povrednim oruđem u zamahu sa visine 2 do 3 metra podobnom za nastanak povrede glave, ali i udarcima kamenjem većeg obima po mehanizmu bacanja preko tela podobnim za nastanak povrede u predelu grudnog koša i trbuha, te da smrt nije nastala usled šutiranja kao i pri padu sa kaskade i udara u tvrdu podlogu.

Nalaz i mišljenje ovog veštaka prvostepeni sud je pravilno cenio kao objektivian i stručan i na njega nije bilo primedbi u redovnom krivičnom postupku a ni u izjavljenim žalbama, sa kog stanovišta i Vrhovni sud ocenjuje ovaj nalaz i mišljenje kao verodostojan, a činjenice koje iz njega proizilaze, kao potpuno i pravilno utvrđene.

Neosnovano se u žalbama optuženog VV i njegovih branilaca ističe da uračunljivost ovog optuženog nije pravilno utvrđena i to utvrđenje dovodi u sumnju.

Međutim, u ovom krivičnom predmetu izvršeno je neuropsihijatrijsko veštačenje putem veštaka dr ŽŽ. Ovim veštačenjem trebalo je utvrditi sve elemente za potpun i pravilan odgovor na bitno pitanje koje predstavlja pretpostavku za krivičnu odgovornost svih optuženih, a naime da li su optuženi AA, BB, GG, VV i DD u vreme događaja bili uračunljivi ili ne, ili im je uračunljivost bila oštećena, a ako jeste u kom stepenu.

Veštak u svom nalazu,

- za sve optužene utvrđuje da ne ispoljavaju znake trajnog ni privremenog duševnog oboljenja, duševne poremećenosti ili zaostalog duševnog razvoja;

- optuženi AA, suprotno tvrdnji odbrane, ne boluje od epilepsije, a u vreme izvršenja krivičnog dela je bio uračunljiva osoba i nije pokazivao znake smanjene uračunljivosti, ni delimično ni bitno;

- optuženi BB je u vreme izvršenja krivičnog dela uračunljiva osoba, a ukoliko je pre izvršenja krivičnog dela uzimao opojnu drogu heroin, onda je njegova uračunljivost bila smanjena ali ne i bitno;

- optuženi VV je u vreme izvršenja krivičnog dela bio uračunljiva osoba, a ukoliko je pre izvršenja krivičnog dela uzimao heroin i tablete, u tom slučaju njegova uračunljivost je bila smanjena, ali ne i bitno;

- optuženi GG je u vreme izvršenja krivičnog dela bio uračunljiva osoba, a ukoliko je bio pod uticajem tableta bensedina, onda je njegova uračunljivost bila smanjena, ali ne bitno, niti do stepena bitnog;

- optuženi DD je u vreme izvršenja krivičnog dela bio uračunljiva osoba, a ukoliko je uzimao tablete bensedin, one su mogle uticati na njegovu uračunljivost, ali ne i bitno, niti do stepena bitnog.

Prvostepeni sud prihvata navedeni nalaz i mišljenje i na osnovu toga pravilno utvrđuje da su svi optuženi bili uračunljivi, čak i u varijanti korišćenja opijata, u kom slučaju im je uračunljivost mogla biti smanjena, ali ne bitno.

Inače, Vrhovni sud nalazi da je nalaz i mišljenje ovog veštaka u vezi napred iznetih primedbi, dat stručno, argumentovano i detaljno obrazložen, da je zasnovan na pravilima nauke za ovu oblast veštačenja, a da je veštak prilikom davanja svog nalaza i mišljenja uzeo u obzir sve momente koji mogu imati uticaja na utvrđenje uračunljivosti optuženih i u nalazu i mišljenju nema nikakvih protivrečnosti.

Imajući sve ovo u vidu, nema osnova za tvrdnju koja je izneta u žalbama optuženog VV i njegovih branilaca da navedeno veštačenje ima nedostatke i da uračunljivost ovog optuženog nije potpuno i pravilno utvrđena, pa se i sada neosnovano ponavlja dokazni predlog za novo neuropsihijatrijsko veštačenje, jer je i po oceni ovog suda, činjenično stanje u vezi ove odlučne činjenice nesumnjivo utvrđeno.

Pravilna je i odluka prvostepenog suda o odbijanju predloga branilaca svih optuženih da se izvrši psihijatrijsko veštačenje uračunljivosti optuženih u zdravstvenoj ustanovi, jer je i po oceni ovog suda, veštak prilikom izrade nalaza i mišljenja uzeo sve bitne elemente za utvrđivanje uračunljivosti optuženih i isti ničim nije doveden u sumnju.

Ispitujući po službenoj dužnosti pravilnost primene krivičnog zakona (član 380. stav 1. tačka 2. ZKP), Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje, u skladu sa odredbom člana 5. stav 2. Krivičnog zakonika, pravilno primenio Krivični zakonik ("Službeni glasnik RS", br. 85/05 od 6.10.2005. godine, koji je stupio na snagu 1.1.2006. godine), kao blaži po optužene, ali da u konkretnom slučaju, po službenoj dužnosti treba preinačiti prvostepenu presudu u pogledu pravne ocene dela optuženih, jer nalazi da se u radnjama optuženih AA, BB, GG, VV i DD, stiču sva zakonska obeležja krivičnog dela teško ubistvo iz člana 114. tačka 5. izvršenog u saizvršilaštvu, u vezi člana 33. Krivičnog zakonika.

Naime, u članu 114. Krivičnog zakonika, regulisano je krivično delo teško ubistvo, dakle teži, kvalifikovani, oblici ubistva. U svojoj osnovi svi oni imaju osnovna obeležja zajednička za svako ubistvo – protivpravno lišavanje života drugog lica, ali je ubistvo praćeno i nekom posebnom, kvalifikatornom okolnošću koja ga čini težim i društveno opasnijim od običnog ubistva. Ovakvi kvalifikovani oblici ubistva su precizirani u tačkama od 1 do 9 istog člana pomenutog zakona. Svaka od ovih pravnih kvalifikacija predstavlja po jedno samostalno krivično delo. Ako se pođe od toga, onda bi ispalo da su optuženi na način kako su pravno kvalifikovane njihove radnje izvršili dva krivična dela – odnosno ubistvo na svirep ili podmukao način iz člana 114. tačka 1. KZ i krivično delo teško ubistvo iz koristoljublja, radi izvršenja ili prikrivanja drugog krivičnog dela, iz bezobzirne osvete ili iz drugih niskih pobuda iz člana 114. tačka 5. Krivičnog zakonika, a to nije moguće.

Praktično, u ovom slučaju se radi samo o jednom krivičnom delu, izvršenom u saizvršilaštvu, jer nesumnjivo utvrđivanje motiva – psihološke pobude iz koje su optuženi izvršili krivično delo (bezobzirna osveta, želja da se vrati zlo pok. PP, koje je naneo optuženima), upravo ukazuje na obeležje krivičnog dela teško ubistvo iz bezobzirne osvete iz člana 114. tačka 5. Krivičnog zakonika (kao oblika tzv. kvalifikovanog ubistva), dok način izvršenja, odnosno da je isto učinjeno na podmukao način predstavlja samo otežavajuću okolnost koja se ceni pri odmeravanju kazne.

Pored toga, valja reći da se u vezi ovog žalbenog osnova neosnovano ukazuje u žalbama optuženih BB i njegovog branioca, optuženog GG i njegovog branioca, VV i njegovih branilaca i branioca optuženog DD, da udeo i doprinos ovih optuženih u izvršenju krivičnog dela ne može biti identičan sa krivičnom odgovornošću optuženog AA. U vezi s tim, Vrhovni sud ukazuje da u situaciji, kao što je konkretna, kada se više lica dogovore da liše života određeno lice i pristupe ostvarenju te svoje namere i pod pretpostavkom različitog učešća u napadu na to lice, činjenica da je

samo jedan od napadača neposredno prouzrokovao nastupanje smrti kod napadnutog, ne isključuje pravnu ocenu delatnosti ostalih napadača kao saizvršilaca u krivičnom delu ubistva. Stoga je, po mišljenju ovog suda, pravilno postupio prvostepeni sud kada je krivično-pravne radnje optuženih pravno kvalifikovao kao radnje izvršene u saizvršilaštvu, sa kog stanovišta nema značaja detaljno utvrđivanje koje povrede i na koji način je nanosio svaki od optuženih oštećenom, sada pok. PP. Očigledno je da su inkriminisanim radnjama u objektivnom smislu, svi optuženi ostvarili elemente saizvršilaštva i u subjektivnom smislu želeći ostvarenje štetne posledice kao zajedničko delo, ali i svaki optuženi po na osob kao svoje, pa su sa tih razloga u ovom delu žalbe svih optuženih i njihovih branilaca, neosnovane.

Ispitujući pobijanu presudu u delu odluke o kazni, Vrhovni sud nalazi da je žalba optuženog VV i njegovih branilaca u tom delu osnovana, a da žalbe Okružnog javnog tužioca u Zaječaru, optuženog AA i njegovog branioca, BB i njegovog branioca, branioca optuženog GG i branioca optuženog DD, neosnovane.

Pri odmeravanju kazni optuženima, Vrhovni sud je cenio sve okolnosti koje su u smislu člana 54. Krivičnog zakonika u tom pogledu relevante, a koje su bliže navedene u obrazloženju pobijane presude i svim tim okolnostima dao adekvatan značaj koje one imaju kod odmeravanja kazne. Vrhovni sud nalazi da su kako utvrđene pojedinačne kazne optuženom AA i izrečena jedinstvena kazna, kao i kazne optuženima BB, GG i DD, uz uračunavanje vremena koje su optuženi proveli u pritvoru, adekvatna društvenoj opasnosti izvršenih krivičnih dela, krivičnoj odgovornosti optuženih, te da će se tako izrečenim kaznama postići svrha kažnjavanja propisana u članu 42. Krivičnog zakonika i da nema mesta za izricanje blažih kazni u smislu predloga žalbi optuženih AA, njegovog branioca, BB i njegovog branioca, branioca optuženog GG i branioca optuženog DD, niti osnova za izricanje strožijih kazni u smislu predloga žalbe Okružnog javnog tužioca u Zaječaru. Ovo tim pre što se u tim žalbama i ne ukazuje na okolnosti i činjenice koje bi opravdavale izricanje kazne u kraćem trajanju, odnosno dužem trajanju, niti se utvrđenim okolnostima daje neki poseban značaj i kvalitet od onih koje je prvostepeni sud cenio.

Međutim, Vrhovni sud nalazi da je izrečena kazna zatvora optuženom VV u trajanju od 12 godina, uz uračunavanje vremena provedenog u pritvoru veća nego što je to nužno sa stanovišta svrhe kažnjavanja i zbog svoje neopravdane strogosti ne predstavlja adekvatnu kaznu, pa je u tom pogledu žalba optuženog i njegovih branilaca, osnovana. Stoga je Vrhovni sud, dajući utvrđenim olakšavajućim okolnostima onaj značaj koje u slučaju optuženog to i zaslužuju, optuženog AA osudio na kaznu zatvora u trajanju od 10 godina, uz uračunavanje vremena provedenog u pritvoru, nalazeći da izrečena kazna odgovara stepenu društvene opasnosti izvršenog krivičnog dela i ovog optuženog kao izvršioca, te da će se izrečenom kaznom postići svrha kažnjavanja predviđena članom 42. Krivičnog zakonika.

Sa iznetih razloga, a na osnovu odredbe člana 388. i 391. ZKP, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Zapisničar Predsednik veća – sudija

Mirjana Puzović, s.r. Dragomir Milojević, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

KO